

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1663. usque ad annum 1674

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119193

§. 8. Quinque articuli a Jansenistis Episcopo oblati, atque ad Papam transmissi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67332)

quinque propositiones damnatas con- Sæc. XVII.
fecerant, Episcopo porrexerunt, ut A. C. 1663.
inde cognoscere posset, an orthodoxi
essent, vel non?

§. VIII.

*Quinque articuli a Jansenistis Epi-
scopo oblati; atque ad Papam
transmissi.*

Postquam igitur Lalanius & Girardus *Argentre*
hosce quinque articulos Convenensi *coll. Jud.*
Episcopo obtulerant, hic illos Romam *t. 3. p. 2.*
ad summum Pontificem transmisit; *fol. 307.*

Erat autem tenor eorum sequens.

I. „Cum ex S. Augustini sententia,
„quam tota S. Thomæ schola defendit,
„gratia efficax voluntatem indeclina-
„biliter & infallibiliter, citra tamen
„necessitatem, vi divinæ motionis fle-
„ctens, & determinans ad singulos
„Christianæ pietatis actus necessaria
„sit, nunquam contingit, ut vel ore-
„mus, nobisque interpellandi & ge-
„mendi inspiret affectum; nec ut Dei
„mandata servemus, nisi cum illa fa-
„ciat, ut in ejus præceptis ambulemus;
„nec denique ut inimici tentationes su-
„peremus, nisi cum nobis victoriam
„largitur. Et tamen cum nonnun-
„quam justi tentationibus succumbant,
„& in varia peccata prolabantur, etiam
„dum

Sæc XVII., „dum illa vitare imperfecte ac remissa
 A.C. 1663 „volunt atque conantur, manifestum
 „est justis istis in illo imperfectæ ac
 „remissæ voluntatis statu, vitio licet
 „suo mandatum violantibus, efficacem
 „illam & victricem, qua præsentem
 „nunquam vincimur, gratiam non
 „adesse.”

„De his ergo justis, quibus illa ma-
 „gna non adest gratia, licet parva & im-
 „perfecta non desit, vere utrumque
 „dici potest, & potuisse illos Dei ma-
 „data servare tentationique resistere
 „eosdemque alio sensu non potuisse
 „potuerunt enim profus, quia non so-
 „lum liberi Arbitrii virtutem & gratiam
 „habitualement habuerunt, sed etiam
 „gratiam actualem, quæ sufficiens
 „dici potest in Thomistarum sensu, qui
 „gratiæ per se efficacis necessitatem
 „supponit.

„At quia absente gratia efficaci
 „nunquam contingit, ut voluntas, sicut
 „oportet, tentationi resistat, constans
 „que est apud Thomistas dogma, gra-
 „tiam sufficientem ab efficaci separa-
 „tam non complecti omnia ad pie a-
 „gendum necessaria, ideo usitatissima
 „scripturis Patribusque locutione &
 „Thomistis omnibus probata, hoc sensu
 „dici potest, justos illos ejusmodi suf-
 „ficienti gratia instructos tentationi,
 „cui

Sæc. XVII.
A. C. 1663.

„cui succubuerunt, resistere non po-
 „tuisse: quia nimirum ejusmodi pote-
 „statem non habuerunt, quæ com-
 „plecteretur omnia ad agendum neces-
 „saria, cum gratiam efficacem ad a-
 „gendum utique necessariam non ha-
 „buerint.,

„Quare cum dicimus, nos sine gra-
 „tia per se efficaci non posse agere, id
 „hoc uno sensu intelligimus, eum, cui
 „deest gratia illa per se efficax, non ha-
 „bere omnia, quæ requiruntur ad actu
 „agendum.,

II. „Gratia interior duplex est, alia
 „efficax, quæ semper producit illum
 „effectum, ad quem impellit volunta-
 „tem; alia inefficax, quæ voluntatem
 „excitat ad effectum, quem non pro-
 „ducit.,

„Prior gratia ea est, quam simpli-
 „citer proprie & absolute efficacem
 „Thomistæ vocant: huic resisti quidem
 „semper potest, ut iidem docent; at
 „nunquam ita resistitur, ut effectum illo
 „privetur, ad quem impellit volunta-
 „tem: quod aliis verbis sic exprimunt,
 „ut resisti posse dicant in sensu diviso,
 „non autem in sensu composito.

„Secunda autem est ea, quam
 „tum excitantem tum inefficacem tum
 „sufficientem idem significantibus ver-
 „bis vocant; huic vere resistit, ac re-
 „nititur

Sæc. XVII. „nititur voluntas, eamque eo effectu
 A. C. 1663. „privat, ad quem excitat, & ad quem
 „potestatem largitur, superius expli-
 „cato Thomistarum sensu sufficientem
 „Potest quidem illi voluntas consen-
 „tire, nec tamen si absit gratia effica-
 „unquam consentit; non defectu ante-
 „cedentis potestatis, sed libera sui ipsius
 „in oppositum determinatione.,
 „Sed quamvis illa gratia per se
 „spectata effectu illo careat, ad quem
 „tendit, ad quem voluntatem excitat
 „& ad quem per antecedentem Dei vo-
 „luntatem destinatur, adeoque fallu-
 „sit hoc sensu omnem Christi gratia
 „semper habere eum effectum, quem
 „Deus vult, si tamen spectetur, ut cum
 „absoluta Dei voluntate conjuncta
 „merito hoc sensu efficax dici potest
 „quia semper id in corde hominis ope-
 „ratur, quod Deus absoluta voluntate
 „intendit. Certum est enim apud Tho-
 „mistas, auxilium sufficiens respectu
 „unius actus semper esse efficax re-
 „spectu alterius, ad quem efficiendum
 „decreto absolute divinæ voluntatis de-
 „stinatur; adeoque apud illos omni-
 „gratia est efficax alicujus effectus, e-
 „jus nimirum, ad quem proxime volun-
 „tate intendit juxta illud Isaïæ: Ver-
 „bum quod egreditur de ore meo, non
 „revel

„revertetur ad me vacuum: sed fa- Sæc. XVII.
 „ciet, quæcunque volui.,, A. C. 1663.

III. „Ad merendum & demeren-
 „dum in statu naturæ lapsæ non suf-
 „ficit libertas a coactione; sed requi-
 „ritur libertas a necessitate; quamvis
 „enim gratia per se efficax infallibiliter
 „& insuperabiliter voluntatem ad a-
 „gendum determinet, atque ita nun-
 „quam voluntas illi actu dissentiat,
 „non tamen inducit necessitatem, quia
 „non tollit dissentiendi potestatem. Est
 „ergo perpetuo in homine lapsa illud,
 „quod Thomistæ statuunt, activæ indiffe-
 „rentiæ genus, quam proximam dicere
 „nihil vetat, dummodo ab hoc verbo
 „semoveas illum sensum, ut voluntas
 „per efficacem gratiam mota credatur
 „nunc consentire, nunc dissentire, sive,
 „quod idem est, nunc actualem con-
 „sensum, nunc vero actualem dissen-
 „sum cum ejusmodi gratia com-
 „ponere.,,

IV. „Tantum abest, ut Semipela-
 „giani ideo hæretici fuerint, quod di-
 „cerent gratiæ nos consentire, & dis-
 „sentire posse, ut potius certum & mi-
 „nime dubium sit cuicumque gratiæ e-
 „tiam efficaci resisti posse, id est, cum
 „quacunque gratia simul remanere a-
 „ctivam, atque ut supradictum est, pro-
 „ximam dissentiendi potestatem, licet
 „actu,

Sæc. XVII. „actu, ut etiam supradictum est, non
 A. C. 1663. „nunquam efficaci gratiæ dissentiat.

V. „Gratuitæ prædestinationis Do-
 „ctrina maximam jure merito apud om-
 „nes scholas Catholicas Authoritatem
 „obtinet, hujus autem Doctrinæ hæc
 „summa est ab omnibus ejus defensori-
 „bus recepta; solis electis, si spectetur
 „non antecedens, sed absoluta, & ef-
 „ficax Dei voluntas, salutem æternam
 „absoluto Dei Decreto destinatam esse
 „cum ea gratiarum ac beneficiorum
 „serie, quibus certissime liberantur
 „quicumque liberantur, quorum bene-
 „ficiorum utique præcipuum est per-
 „severantiæ donum, quod nemo pro-
 „prium esse prædestinatorum inficia-
 „tur, hinc sequitur, Christum, cujus
 „absoluta voluntas paternæ semper
 „conformis existit, hoc decretum nec
 „precibus, nec morte sua simplicitate
 „& absolute mutare voluisse: itaque
 „solis illis absolute & efficaciter pro-
 „mereri voluit salutem æternam, &
 „perseverantiæ donum, quos sibi a Pa-
 „tre datos, & de manu sua a nemine
 „raptum iri in Evangelio dicit. De
 „his capitibus apud omnes gratuita
 „prædestinationis Defensores convenit
 „quibus ea tantum Christi mortis om-
 „nibus impensæ generalitas excludi-
 „tur, qua collatæ omnibus hominibus
 „,affe

„asseruntur gratiæ ita sufficientes, ut Sæc. XVII.
 „præterea efficacem ad volendum seu A. C. 1663.
 „operandum non requirant. „

„Sed hac opinione dempta nihil
 „obstat, imo prorsus veritati consen-
 „taneum est dicere, Christum pro om-
 „nibus omnino hominibus mortuum
 „esse, ac sanguinem fuisse, tum quia
 „antecedenti voluntate salutem om-
 „nium voluit, tum quia sufficiens pro
 „omnibus pretium obtulit. „

„Falsum autem & hæreticum est
 „dicere, Christum pro salute duntaxat
 „prædestinatorum mortuum esse, cum
 „multis reprobis, omnibusque adeo
 „justificatis gratias, tradita a Thomistis
 „notione, sufficientes meruerit, quibus
 „ad salutem pervenire possent, quam-
 „vis nemo iis bene utatur, & in ac-
 „cepta justitia perseveret, nisi uberio-
 „ribus iis & efficacibus auxiliis ad-
 „juvetur. „

*His articulis subjectæ erant infra scri-
 ptæ declarationes in exemplari subsignato,
 & apud Illustrissimum Convenarum Epi-
 scopum deposito.*

„De supradictis articulis hæc de-
 „claramus.

I. „His nostram omnem circa ma-
 „teriam quinque propositionum Doctri-
 „nam contineri. „

Hist. Eccles. Tom. LXIII. C II. Hos

Sæc. XVII. II. „Hos articulos a nobis ut ortho
 A. C. 1663. „doxos & ab omni hæreseos suspicio
 „alienos defendi.„

III. „Minime illos Janseniani sen
 „sus nomine, vel a summis Pontifici
 „bus Innocentio X. & Alexandro VII
 „vel ab Illustrissimis Galliæ Episcopis
 „intellectos, sed prorsus ab omnibu
 „tum Pontificiis constitutionibus, tum
 „Episcoporum in Jansenium decreta
 „intactos esse.„

„Æquum igitur, ut suum de his Ar
 „ticulis iudicium illi Theologi profes
 „sant, quibus aliqua forte de nostr
 „fide suspicio est.„

„Nam si eos ab erroris nota in
 „munes agnoscant, fateantur etiam
 „neceffe est, nulli circa quinque pro
 „positionum materiam hæresi obnoxia
 „corum defensores.„

„Sin ambiguos censeant, nec sati
 „clare nostram illis sententiam exprimi
 „exponant dubitationis causas, & pet
 „spicuum ad omnia responsionem ac
 „cipient.„

„Postremo, si aliquid in iis error
 „& hæreseos arguant, ubi distincte no
 „taverint, in quo potissimum capit
 „hæresim collocent, omnibus eorum
 „scrupulis, ac difficultatibus, qua
 „tum fieri poterit, satisfaciemus: Ha
 „autem capitali, quia fidem attingit
 „cor

„controversia excussa ceteræ, si quæ Sæc. XVII.
„superfunt, suspiciones facile diluentur.,” A. C. 1663.

§. IX.

Alicæ Sessiones habitæ.

Die primâ Februarii de sensu Jansenii circa tertiam propositionem agebatur, cum autem a Jansenii Defensoribus nihil æqui poterat obtineri, deliberatum est, qua demum ratione ipsi suam erga Constitutiones Apostolicas submissionem summo Pontifici testari vellent, ubi die quinta ejusdem Mensis P. Ferrerius eis proposuit, id aliter fieri non posse, nisi declararent, se quinque propositiones *in Jansenii sensu* damnare: id vero facere renuentes, Episcopo novam declarationem mentis suæ obtulerunt, quæ tamen rejecta est: cum ergo quinque hæ Sessiones suo caruissent successu, Episcopus Portu - Regiensibus persuasit, ut veluti compromitterent in tres Episcopos, quorum unus ipsemet esset, alter Perefixius postea Parisiensis, & tertius Cæsar Estræus Laudunensis. Hi ergo audita utraque parte conceperunt formulam quinque propositionibus damnatis oppositam, cui Jansenistæ subscriberent, sequentemque declarationem subjungerent: „Quantum ad quinque propositiones

C 2

„doctri-